

Dosarul nr.1r-833/26
Ialoveni
1-25176908-02-1r-09072026

Judecătoria Hîncești, sediul
Judecător Viorel Botnaraș

DECIZIE

19 octombrie 2026

mun.

Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, în componența:

Președintele ședinței, judecător:

Judecători:

Clevada

Igor Chiroșca

Andrei Mocanu și Adrian

A examinat în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul avocatului Bucur Ion, în interesele inculpatului Carp Iacob, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 18.06.2026 în cauza penală privind condamnarea lui

Carp Iacob *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, originar din satul *****, raionul *****, cu studii medii, neangajat în câmpul muncii, căsătorit, fără persoane la întreținere, cu viza de reședință în satul *****, raionul ***** și domiciliat în *****, anterior condamnat: - prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul *****, din 17.03.2017, în baza art. 264¹ alin. (3) CP – amendă în mărime de 480 unități convenționale, ce constituie suma de 9600 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani,

de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (1) și art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în instanța de recurs: 09.07.2026 – 19.10.2026.
Colegiul penal asupra recursului,-

CONSTATĂ:

Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 18.06.2026, Carp Iacob a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90¹ alin. (1) din Codul penal, instanța de fond a dispus ca pedeapsa de 1 (un) an închisoare stabilită lui Carp Iacob ***** să fie executată după cum urmează: perioada de 6 (șase) luni închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip

semiînchis, iar perioada de 6 (șase) luni închisoare se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an. Conform art. 90 alin. (6) lit. a) și b) din Codul penal, Carp Iacob a fost obligat să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta și să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

De asemenea, Carp Iacob a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 40 000 (patruzeci mii) lei.

În temeiul art. 64 alin. (3¹), (5) din Codul penal, i s-a explicat lui Carp Iacob că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral. Totodată, i s-a explicat că, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod, suma amenzii urmând a fi înlocuită cu închisoare prin calcularea unei luni de închisoare pentru 100 unități convenționale.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (3), 87 din Codul penal, pedepsele stabilite inculpatului Carp Iacob ***** urmează a fi executate de sine stătător.

S-a aplicat în privința lui Carp Iacob măsura preventivă – arestarea preventivă, care se menține până la rămânerea definitivă a sentinței, dispoziție care se execută imediat.

S-a dispus ca termenul executării pedepsei să fie calculat din momentul reținerii lui Carp Iacob ***** de către organele competente și escortării acestuia la locul de deținere cel mai apropiat, cu anunțarea acestuia în căutare, cu includerea în termenul executării pedepsei a perioadei aflării în stare de reținere din 12.10.2025, ora 20:50, până la 14.10.2025, ora 10:05.

În temeiul art. 157 și art. 162 din Codul de procedură penală, mijloacele materiale de probă, și anume testul „Drager” nr. 4073 și două suporturi optice de tip CD-R, ce conțin înregistrările video din 12.10.2025 privind testarea alcoolscopică a lui Carp Iacob și fapta de corupere activă, anexate la materialele cauzei penale, s-a dispus păstrarea la dosarul cauzei după rămânerea definitivă a sentinței.

Corpurile delictelor – 7 (șapte) bancnote cu nominalul de 100 lei fiecare, cu seriile și numerele: F.0232 131741, F.0177 993535, F.0112 813133, F.0190 067859, F.0187 748569, F.0207 115712 și F.0179 678507, anul emiterii 2015, transmise spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat în baza ordonanței din 28.11.2025 și a scrisorii IP Ialoveni nr. 34/40-14484 din 28.11.2025, s-au trecut în venitul statului.

S-a stabilit ca permisul de conducere pe numele lui Carp Iacob, a.n. *****, cu nr. 125411671, eliberat la 31.07.2012, care a fost transmis conform scrisorii nr. 3431 din 16.11.2025, în cadrul IP Ialoveni (cauza penală nr. 2025440381), să fie remis Agenției Servicii Publice după rămânerea definitivă a sentinței.

S-a încasat de la Carp Iacob, în beneficiul statului, cheltuieli judiciare în sumă de 2.100 lei.

Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, Inculpatul Carp Iacob, la data de 12 octombrie 2025, aproximativ la ora 19:25, conducând mijlocul de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** *****, pe traseul M1, în apropierea localității Malcoci, raionul Ialoveni, încălcând prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, deși se afla în stare de ebrietate alcoolică, a condus vehiculul pe drumurile publice, fiind stopat de către angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică. În urma testării alcoolscopice cu aparatul „Drager 6810”, s-a constatat o concentrație de alcool de 0,70 mg/l în aerul expirat.

Tot el, la aceeași dată, în timpul documentării cazului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul evitării răspunderii penale și al nedocumentării faptei săvârșite, a încercat să determine angajații INSP Ion Gheras și Mihail Buga să nu-și exercite atribuțiile de serviciu, oferindu-le mijloace bănești ce nu li se cuvin. După refuzul acestora și avertizarea privind răspunderea penală pentru corupere activă, inculpatul a transmis personal suma de 700 lei, constituită din șapte bancnote cu nominalul de 100 lei fiecare, prin plasarea acestora în portbagajul automobilului de serviciu de model „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** *****, acțiunile sale fiind denunțate imediat organelor competente.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Bucur Ion în interesele inculpatului Carp Iacob a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 18.06.2026, în partea stabilirii pedepsei și aplicării măsurii preventive, reindividualizarea pedepsei aplicate inculpatului Carp Iacob, prin aplicarea prevederilor art. 79 și art. 80¹ din Codul penal, excluderea executării efective a pedepsei de 6 luni închisoare, stabilită prin sentința contestată, stabilirea unei pedepse neprivative de libertate sau, după caz, aplicarea unei sancțiuni care să permită atingerea scopului legii penale fără izolarea inculpatului de societate, casarea dispoziției privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv, casarea dispoziției privind anunțarea inculpatului Carp Iacob în căutare, pronunțarea unei noi hotărâri legale, echitabile și proporționale cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu persoana inculpatului.

În motivarea recursului, apărarea a invocat necesitatea supunerii sentinței pronunțate unui control judiciar efectiv, sub aspectul individualizării pedepsei și al măsurilor dispuse în privința inculpatului Carp Iacob.

În acest sens, a susținut că, pe parcursul întregului proces penal, Carp Iacob a manifestat o conduită sinceră, responsabilă și cooperantă, recunoscând integral faptele imputate, acceptând probele administrate în cauză și solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală. Potrivit apărării, inculpatul nu a încercat să împiedice aflarea adevărului, nu a contestat situația de fapt și nu a manifestat o atitudine de sfidare față de autorități sau față de instanța de judecată. Prin urmare, conduita procesuală a acestuia denotă asumarea responsabilității pentru faptele comise și înțelegerea gravității acestora, circumstanțe care, în opinia apărării, trebuie să se reflecte în mod efectiv asupra individualizării pedepsei.

Totodată, apărarea a menționat că nu contestă necesitatea sancționării faptelor pentru care inculpatul a fost condamnat, însă a susținut că sancțiunea aplicată trebuie să fie proporțională atât cu gravitatea faptelor, cât și cu persoana inculpatului și cu circumstanțele concrete ale cauzei. În acest context, a invocat principiul potrivit căruia pedeapsa trebuie să fie suficientă pentru realizarea scopului prevăzut de legea penală, fără a depăși ceea ce este necesar pentru atingerea acestui scop.

În opinia apărării, executarea efectivă a pedepsei privative de libertate de 6 luni este excesivă în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, conduita procesuală a inculpatului și posibilitatea reeducării acestuia fără izolarea de societate. De asemenea, apărarea a susținut că instanța de fond nu a motivat suficient de ce circumstanțele favorabile existente în cauză nu justifică aplicarea unei soluții mai blânde, inclusiv prin prisma dispozițiilor legale privind individualizarea pedepsei.

Cu privire la măsura preventivă, apărarea a considerat că aplicarea arestării preventive și anunțarea inculpatului în căutare nu corespund conduitei procesuale manifestate de acesta pe parcursul examinării cauzei, în condițiile în care Carp Iacob a participat la examinarea cauzei, a colaborat cu instanța și a lipsit doar la pronunțarea sentinței.

În aceste condiții, apărarea a solicitat reindividualizarea pedepsei aplicate inculpatului, inclusiv prin aplicarea prevederilor art. 79 și art. 80¹ din Codul penal, excluderea executării efective a pedepsei de 6 luni închisoare și stabilirea unei pedepse neprivative de libertate sau a unei alte sancțiuni care să permită atingerea scopului legii penale fără izolarea inculpatului de societate. Totodată, a solicitat casarea dispozițiilor privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv și anunțarea inculpatului în căutare, precum și pronunțarea unei noi hotărâri legale, echitabile și proporționale cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu persoana inculpatului.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră recursul declarat întemeiat și pasibil de a fi admis, cu casarea parțială a sentinței, în partea individualizării executării pedepsei, din următoarele considerente.

Conform art.437 alin. 1 pct. 1⁴) din Codul de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art.448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform art.449 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea parțial sau integral,

rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului. Adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 și art. 418, care se aplică în mod corespunzător.

Totodată, conform art. 364¹ din Codul de procedură penală, (1) Pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. (...) (10) Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Colegiul Penal reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art.364¹ din Codul de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Așadar, Colegiul penal, subliniază că, la pronunțarea sentinței prima instanță corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Carp Iacob a săvârșit infracțiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Se atestă că, inculpatul contestă sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 18.06.2026 doar în partea stabilirii pedepsei, motiv din care instanța de recurs se va expune doar în această parte.

Așadar, Colegiul penal conchide că la stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei (în cazurile când există), statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de recurs ține cont de prevederile art. art. 7, 61 și 75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea

celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

În acest context, instanța de recurs reține că, soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili. Pedepsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 din Codul penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Așadar, cu referire la solicitarea avocatului, privind reindividualizarea pedepsei aplicate inculpatului Carp Iacob, prin excluderea executării efective a pedepsei de 6 luni închisoare și stabilirea unei pedepse neprivative de libertate sau, după caz, aplicarea unei sancțiuni care să permită atingerea scopului legii penale fără izolarea inculpatului de societate, Colegiul penal găsește oportună aplicarea art.90 din Codul penal.

Instanța de recurs menționează că o condiție obligatorie (și unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei și calităților individuale ale inculpatului Carp Iacob s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condițiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Astfel, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, Colegiul penal trebuie să examineze dacă prin suspendarea condiționată, în cazul dat, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art. 61 din Codul penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia. Inculpatul Carp Iacob vina o recunoaște integral, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se

află, este căsătorit, anterior a fost atras la răspundere penală fiindu-i aplicată pedeapsa cu amenda, pedeapsa fiind executată integral, nu este angajat oficial în câmpul muncii.

Conform art. 90 din Codul penal, (1) Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. (...)

(5) În caz de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pot fi stabilite pedepse complementare.

(6) Aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele:

- a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;
- c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanță, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni;
- d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică;
- e) să repare daunele cauzate victimei și/sau familiei victimei în cuantumul și în termenele stabilite de instanță;
- f) să finalizeze învățământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională;
- g) să participe la programe probaționale;
- h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, dar numai cu acordul acestuia.

Având în vedere cele menționate și ținând cont de faptul că, cauza a fost judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală, precum și de prevederile art. 90 din Codul penal, Colegiul penal consideră necesară suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, stabilite inculpatului Carp Iacob pe un termen de 1 (un) an, pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă Carp Iacob, în perioada de probațiune, nu va comite noi infracțiuni și prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată.

Instanța de recurs consideră că stabilirea termenului de probațiune de 3 (trei) ani este suficientă pentru a-i oferi inculpatului posibilitatea de a demonstra un comportament adecvat și de a confirma, prin conduita sa, încrederea acordată de instanță.

Totodată, instanța de recurs dispune conform art. 90 alin. (6) lit. a), b) și g) din Codul penal, ca Carp Iacob să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta, să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile, și să participe la programe probaționale.

Or, ansamblul împrejurărilor cauzei conduce la concluzia că îndreptarea și reeducarea inculpatului Carp Iacob sunt posibile prin modalitatea de executare a pedepsei stabilită de instanța de recurs, aceasta fiind în concordanță cu principiul proporționalității, raportat la natura și gravitatea faptelor comise, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia. Totodată, aplicarea unei pedepse non-privative de libertate sub forma amenzii nu ar fi aptă să atingă în deplină măsură scopul pedepsei, întrucât inculpatul a mai fost anterior sancționat cu amendă, iar, la momentul examinării cauzei, nu figurează ca fiind încadrat în câmpul muncii.

Instanța de recurs subliniază, că sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 din Codul penal, trebuie să se țină cont atât de elementele ce țin de materialitatea faptei în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel încât, chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, acesta nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra, el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

Astfel, prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se atestă că garanțiile de la articolul 6 paragraful 1 din CEDO își găsesc aplicarea nu numai pentru stabilirea vinovăției, ci și pentru stabilirea pedepsei (*cauza Aleksandr Dementyev împotriva Rusiei*).

Totodată, instanța de recurs explică inculpatului că potrivit art. 90 din Codul penal, (9) În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în decursul perioadei de probațiune sau, după caz, termenul de probă, încalcă în mod sistematic obligațiile stabilite sau, până la expirarea termenului de probă, nu a executat cu rea-voință obligația de a repara dauna cauzată instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărârea instanței de judecată.

(10) În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art.85, dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.

(11) În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o

infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Prin urmare, instanța de recurs subliniază că pedeapsa stabilită inculpatului Carp Iacob este una echitabilă, fiind proporțională cu circumstanțele cauzei și cu personalitatea acestuia. În același timp, aplicarea prevederilor art. 90¹ din Codul penal ar fi neproporțională și inequitabilă în raport cu fapta comisă și cu datele ce caracterizează persoana inculpatului, în condițiile în care acesta poate fi reeducat și corectat prin aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal. Or, modalitatea de executare a pedepsei stabilită de instanța de recurs corespunde scopului legii penale, contribuind la îndreptarea și reeducarea inculpatului.

Prin prisma celor enunțate, în conformitate cu art. 447-449 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Se admite recursul avocatului Bucur Ion, în interesele inculpatului Carp Iacob, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 18.06.2026, se casează parțial această sentință, în partea individualizării modalității de executare a pedepsei penale stabilite, pronunțând o nouă hotărâre, în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

În temeiul prevederilor art.90 din Codul penal, pedeapsa de 1 (un) an închisoare stabilită lui Carp Iacob prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 18.06.2026, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă Carp Iacob, în perioada de probațiune, nu va comite noi infracțiuni și prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată.

Conform art. 90 alin. (6) lit. a), b) și g) din Codul penal, Carp Iacob se obligă să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta, să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile și să participe la programe probaționale.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 18.06.2026 se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Igor Chiroșca

Judecători

Andrei Mocanu

Adrian

Clevada